

UZASADNIENIE

W powyższej sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

M. P. zamieszkiwał samotnie w domu jednorodzinnym położonym w S. przy ul. (...). Był osobą o trudnej sytuacji materialnej. Utrzymywał się z prac dorywczych i pomocy społecznej. Z uwagi na swoją trudną sytuację majątkową w domu miał odcięty prąd gdyż nie płacił za niego.

Ł. K. mieszkający w tej samej miejscowości, zapytał P. czy byłby zainteresowany wynajęciem części domu. Ten potwierdził. W lutym 2016 r. do domu M. P. przyjechało czterech mężczyzn - oskarżeni M. K. (1), T. G. i dwóch innych mężczyzn T. K. (1) i mężczyzna o imieniu J.. Zaproponowali mu wynajęcie części pomieszczeń domu pod uprawę. P. wówczas domyślił się, że chodzi o uprawę marihuany. W zamian za możliwość wynajmowania pomieszczenia zaproponowali oskarżonemu uregulowanie długów za energię elektryczną i ponowne jej przyłączenie oraz tygodniowe wypłaty po sto złotych na jego własne wydatki. P. się zgodził ponieważ od pięciu lat miał odcięty prąd i nie miał żadnych stałych dochodów. Osoby zainteresowane wynajęciem pomieszczeń pod uprawę dokonały zapłaty zaległości P. za energię skutkiem czego w dniu 5 lutego 2016 roku zakład energetyczny dokonał ponownego podłączenia domu P. do sieci.

Jeszcze w lutym 2016 r. M. K. (1), T. G. i jeszcze jeden mężczyzna, dokonali remontu pomieszczenia - położyli na ścianach styropian, płyty gipsowe, całość obili folią, założyli wiszące lampy, wstawili wentylatory, zbiornik ze spryskiwaczem. W pomieszczeniu pozostawili także doniczki z nasionami konopi innych niż włókniste (około sto sztuk). Mężczyźni początkowo co tydzień przyjeżdżali doglądać roślin. Z czasem przyjeżdżali coraz rzadziej. Wykonywali prace konieczne do wzrostu roślin. Pomagał im w tym M. P..

Oskarżeni uprawiali konopie do listopada 2016 r. ze względu na nieodpowiednią pogodę w kolejnych miesiącach; przy czym oskarżony T. G. uczestniczył w uprawie konopi tylko do (...) kiedy to rozpoczął odbywanie kary pozbawienia wolności w Zakładzie Karnym Nr(...) w S..

W okresie od lutego do listopada 2016r. miały miejsce dwa zbiory konopi, pierwszy w sierpniu 2016r., drugi – w listopadzie 2016r., w których uczestniczyli M. P., M. K. (1), T. K. (1) i mężczyzna o imieniu J.. W wyniku zbiorów wytworzono co najmniej 4400 g suszu konopi innej niż włóknista.

Wynajmujący od P. pomieszczenia dokonywali opłat za energię elektryczną.

Dowody: wyjaśnienia oskarżonego M. P. k. 22-25, 37-40, 96, 635-636, 759-v,760; opinia biegłego (k. 647-649) Dowody: wyjaśnienia M. P. (k. 22-25, k. 37-40, k. 634-637; k. 675; k. 758-762), opinia z badań kryminalistycznych Instytutu (...) (k. 468-472), protokół okazania wizerunku (k. 28-32), protokół przeszukania ze spisem zabezpieczonych rzeczy (k. 2-8); materiał fotograficzny poglądowy (k. 87-90) opinia biegłego sądowego J. W. (k. 647-649); dowody opłaty za energię elektryczną k. 670, pismo zakładu energetycznego k. 741.

Informacje o oskarżonych

Oskarżony **M. K. (1)** ma 44 lata. Ma miejsce stałego zamieszkania w T. na ul. (...). Jest kawalerem, ma jedno dziecko w wieku 5 lat. Obecnie żyje w konkubinacie. Prowadzi własną działalność gospodarczą tj. handel sprzętem sportowym i odzieżą sportową. Jego dochód miesięczny to mniej więcej dwa/trzy tysiące złotych brutto. Jest zdrowy, nie leczy się psychicznie ani odwykowo. W 2018r. (od kwietnia) był leczony psychiatrycznie z powodu objawów uwarunkowanych sytuacyjnie. W chwili popełnienia przestępstwa nie miał ograniczonej ani zniesionej zdolności rozpoznania znaczenia swojego czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Nie był wcześniej karany.

Dowody: dane oskarżonego k. 634, informacja z Krajowego Rejestru Karnego k.766, opinia sądowo-psychiatryczna k. 667-668.

Oskarżony **T. G.** ma 36 lat. Obecnie przebywa w Zakładzie Karnym nr (...) w S.. Jest rozwiedziony, ma dwoje dzieci (w wieku 9 i 12 lat). Ma obowiązek alimentacyjny w kwocie 700 zł łącznie. Obecnie na terenie Zakładu Karnego pracuje przy produkcji przewodów do systemów ABS. Przed trafieniem do Zakładu Karnego prowadził własną działalność gospodarczą.. Miał też sklep spożywczy w R.. Ze swojej działalności osiągał dochody w kwocie od dwóch do trzech tysięcy złotych. Jest zdrowy, nie leczy się psychiatrycznie, psychologicznie ani odwykowo. Był już wcześniej wielokrotnie karany .

Dowody: dane oskarżonego k.634, informacja z Krajowego Rejestru Karnego k. 780-782, odpisy wyroków k. 580-591;

Omowienie wyjaśnień oskarżonych i cena dowodów.

Oskarżony **M. P.** składał wyjaśnienia i odpowiadał na pytania zadawane mu w toku postępowania przygotowawczego. W postępowaniu sądowym podtrzymał odczytane mu na rozprawie wyjaśnienia i odpowiadał na zadawane mu przez Sąd pytania. Wyjaśnienia M. P. są zgodne z przedstawionym powyżej stanem faktycznym.

W toku postępowania oskarżony przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia zgodne z poczynionymi ustaleniami faktycznymi. M. P. wskazał poprawnie wizerunki osób (k.28-32), z którymi popełnił przestępstwo. Prawdliwość wskazania przez niego jednego z oskarżonych – T. G. – została potwierdzona opinią Instytutu (...) w B., z której wynika, że oskarżony G. był w pomieszczeniu w domu oskarżonego P., gdzie prowadzono uprawę.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego M. P., gdyż są one wewnętrznie spójne i logiczne. Znajdują potwierdzenie w biegłych innych dowodach takich jak częściowo wyjaśnienia oskarżonego G. oraz dowodach w postaci protokołów przeszukania pomieszczeń oraz opinii biegłych z których wynika, że na niedopałkach papierosów zabezpieczonych w miejscu prowadzenia uprawy marihuany znajduje się DNA oskarżonego G. oraz biegłego do spraw narkotyków. M. P. nie miał żadnego powodu, aby fałszywie pomawiać oskarżonych. Od samego początku oskarżony P. przekazał organom ścigania całą swoją wiedzę dotyczącą prowadzonego procederu nie umniejszając swojej w nim roli. Wersję wydarzeń przedstawioną przez M. P. potwierdzają m.in. opinia z badań kryminalistycznych Instytutu (...) potwierdzająca obecność T. G. w miejscu uprawy konopi, protokół okazania wizerunku osoby, opinia biegłego sądowego J. W.. Sąd miał bezpośredni kontakt z oskarżonym P., który mimo popełnionego przestępstwa jest osobą prostolinijną i szczerą.

Oskarżony **M. K. (1)** zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i postępowania sądowego nie przyznał się do dokonania zarzucanego mu przestępstwa. Konsekwentnie odmawiał składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania.

Sąd nie dał wiary temu, że oskarżony K. nie dopuścił się zarzucanego mu czynu. Jego wyjaśnienia w tym zakresie są całkowicie sprzeczne z wyjaśnieniami M. P. i stanowią realizację przyjętej linii obrony.

Oskarżony **T. G.** na etapie postępowania przygotowawczego (k. 199-201) nie przyznał się do winy i odmówił złożenia wyjaśnień w sprawie, zgodził się jednak odpowiadać na pytania przesłuchującego. Wówczas powiedział, że nie rozumie zarzutu, nie zna miejscowości S. nigdy nie był zaprzeczył znajomości z Ł. K. i M. P. oraz T. K. (1). Przyznał się tylko do znajomości z M. K. (1).

W toku postępowania sądowego oskarżony T. G. dalej nie przyznawał się do stawianego mu zarzutu i początkowo odmówił składania wyjaśnień (k. 636).

Ostatecznie na rozprawie w dniu 26 czerwca 2018 r. pod sam koniec postępowania sądowego oskarżony złożył wyjaśnienia (k. 759-761) przyznając się do założenia uprawy marihuany. Wyjaśnił, że oskarżonego M. P. poznał przez K. w 2015r., kiedy sprzedawali drewno na podwórku ojca oskarżonego G.. Oskarżony P. wówczas miał pomagać Ł. K. w rozładunku drewna. Następnie oskarżony G. miał nająć M. P. do wykonywania różnych dorywczych prac

remontowych. W czasie jednej z tych prac pomiędzy oskarżonymi nawiązała się rozmowa, w której oskarżeni postanowili wspólnie rozpocząć uprawę konopi, a M. P. zaproponował, aby tę uprawę prowadzić w jego domu. Następnie miały miejsce podłączenie prądu w domu oskarżonego P., wspólne wyremontowanie przez oskarżonych pomieszczenia pod uprawę oraz zakup nasion konopi i ich sadzenie. T. G. wyjaśnił, że w trakcie uprawy, w okolicach kwietnia 2016 r. rośliny zżółkły i miał je „ratować” M. P., ponieważ oskarżony G. musiał wrócić po przerwie do zakładu karnego, w którym wcześniej przebywał. W trakcie odbywania przez oskarżonego kary pozbawienia wolności uprawą miał zajmować się M. P. i zdać z tego relację oskarżonemu, jednakże tego nie zrobił.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego T. G.. Składane przez niego wyjaśnienia były dopasowywane do obciążających go dowodów znanych mu na etapie składania przez niego poszczególnych wyjaśnień. Zdaniem Sądu wersja zdarzeń przedstawiona na ostatniej rozprawie stanowi nową linię obrony oskarżonego obliczoną z jednej strony na dopasowanie do obciążających go dowodów i umniejszeniu swojej odpowiedzialności z drugiej strony stanowi próbę obciążenia pomawiającego M. P. i uwolnienia od odpowiedzialności M. K. (1) i innych osób przeciwko którym nadal toczy się postępowanie.

W toku postępowania przygotowawczego, na etapie zadawanych pytań, oskarżony G. udzielił całkowicie odmiennych informacji – zaprzeczając swojej znajomości nie tylko z P. ale również z K.. Oskarżony P. zaprzeczył temu co wyjaśnił oskarżony G. pod koniec postępowania sądowego, pozostając konsekwentnie przy swojej wersji wydarzeń.

Należy również dodać, że wersja oskarżonego G. jest całkowicie odmienna od tej przedstawionej przez oskarżonego P., której to wersji Sąd dał wiary. Wyjaśnienia M. P. od samego początku były spójne i konsekwentne, zaś sam oskarżony nie miał powodów, aby wprowadzać w błąd organy ścigania. Z kolei oskarżony G. zdecydował się składać wyjaśnienia dopiero w momencie, kiedy większość dowodów świadczyła przeciwko niemu. Oczywiście jest, że ujawnienie jego DNA na niedopalkach papierosów zabezpieczonych na miejscu nielegalnej uprawy jednoznacznie świadczyły przeciwko niemu a wspierały wyjaśnienia oskarżonego P..

Te wszystkie okoliczności powodują, że wersja wydarzeń przedstawiona przez T. G. jest sprzeczna z ustalonym stanem faktycznym..

Sąd dał wiarę zeznaniom **E. K.** w zakresie w jakim pokrywają się z wyjaśnieniami M. P.. Świadek w toku postępowania zmieniał swoje zeznania – stwierdzał fakty, którym następnie zaprzeczał. Sąd uznaje za prawdziwe zeznania świadka, w których podawał on, że razem z oskarżonym M. P. jeździł do T. wozic drewno oraz że jedną z osób, do których drewno dostarczali był ojciec T. G., ponieważ zeznania dotyczące tych okoliczności są konsekwentne i znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach M. P.. Istotnym jest, że świadek przeczy temu aby to on miał zaproponować wstępnie P. wynajęcie domu. Zdaniem sądu czyni tak dlatego aby uniknąć ewentualnego powiązania jego osoby z przestępczym procederem i przedstawienia mu zarzutów.

Sąd dał wiarę opiniom biegłych (tj. opinii kryminalistycznej wykonanej w Laboratorium Kryminalistycznym Komendy Wojewódzkiej Policji w K. – k. 313-315; opinii Instytutu (...) w B. – k. 425-448; opinii biegłego sądowego J. W. – k. 647-649, opinii sądowo-psychiatrycznej M. K. (1) – k. 667-668). Opinie zostały stworzone przez biegłych – osoby kompetentne, posiadające specjalistyczną wiedzę, a poprzedzone zostały przeprowadzeniem badań w niezbędnym zakresie. Opinie są jasne i klarowne. Nie zawierają wewnętrznych sprzeczności, które mogłyby wzbudzać jakiegokolwiek wątpliwości.

Sąd nie podzielił zarzutów obrońcy oskarżonego M. K. (1) w stosunku do opinii biegłego J. W.. Jego opinia jest pełna, jasna, nie zawiera sprzeczności i udziela odpowiedzi na pytania zamieszczone w tezie dowodowej zawartej w postanowieniu o dopuszczeniu dowodu z opinii tego biegłego. Twierdzenia opinii są również wystarczająco uargumentowane. Sąd zlecając opinię nakazał biegłemu ustalenie na podstawie akt sprawy jaka najmniejsza ilość marihuany mogła być wytworzona z roślin o jakich mowa w wyjaśnieniach M. P.. Biegły w sporządzonej opinii wskazał, że w swoich badaniach oparł się właśnie na analizie materiału dowodowego z akt niniejszej sprawy, a podstawą powyższej analizy były wyjaśnienia oskarżonego P.. Ponadto należy wskazać, że opinia biegłego nie ograniczyła się tylko na wskazanie najmniejszej ilości wytworzonej marihuany, ale także została poparta właściwym uzasadnieniem.

Warto podkreślić tu także fakt, iż opinia biegłego J. W. zawiera wszystkie elementy wymagane dla tego typu opinii określone w art. 200 § 2 kpk.

Sąd dał wiarę dowodom w postaci sporządzonych w toku postępowania przygotowawczego protokołów (k. 2-8; k. 14-20, k. 9-11). Każdy protokół zawiera opis czynności przeprowadzonych i spisanych przez wyspecjalizowane organy państwowe. Dowody te nie są kwestionowane przez strony.

Omówienie kwalifikacji prawnej czynu

Odpowiedzialności karnej z art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii podlega ten kto wbrew przepisom ustawy wytwarza, przetwarza lub przerabia środki odurzające, substancje psychotropowe albo przetwarza słomę makową. Jeżeli natomiast przedmiotem czynu jest znaczna ilość środków odurzających, psychotropowych albo słomy makowej lub czyn ten został popełniony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, sprawca podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy niż 3 lata.

Zgodnie z art. 63 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii odpowiedzialności karnej podlega ten, kto wbrew przepisom ustawy uprawia mak, z wyjątkiem maku niskomorfinowego, konopie, z wyjątkiem konopi włóknistych lub krzew koki, a uprawa ta może dostarczyć znacznych ilości słomy makowej, liści koki, żywicy lub ziela konopi innych niż włókniste – sprawca podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 8 lat.

Na uprawę składa się szereg czynności produkcji roślinnej, m. in. siew, sadzenie, pielęgnowanie aż do momentu zbioru. Uprawa, o której mowa w przepisie, dotyczy każdej uprawy konopi (z wyjątkiem konopi włóknistych). Bez wątplenia oskarżeni M. P., M. K. (1), T. G. uprawiali konopie inne niż włókniste.

Należy podkreślić, że badane ziele zostało zakwalifikowane jako ziele konopi inne niż włókniste, które to jest środkiem odurzającym i znajduje się w wykazie środków odurzających grupy I-N stanowiącym załącznik nr 1 do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (k. 315).

Oskarżeni M. K. (1) i T. G. w pomieszczeniu domu oskarżonego M. P. w S. przy ul. (...) – po uprzednim zakupie sprzętu niezbędnego do uprawy i remontu pomieszczenia pod uprawę – zasadzili w doniczkach konopie inne niż włókniste. Oskarżeni podlewali, pielęgnowali, przycinali (oskarżony M. P. jednokrotnie) powyższe rośliny. Nie ma wątpliwości, że działania te należy uznać za uprawę konopi innych niż włókniste w rozumieniu art. 63 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Wspomniana uprawa prowadzona była wbrew przepisom ustawy.

Działanie oskarżonych M. K. (1) oraz M. P. wypełniło również znamiona art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Oskarżeni dwukrotnie (w sierpniu i listopadzie 2016r.) w trakcie prowadzenia uprawy, dokonali zbioru roślin, które następnie zostały wysuszone. Zgodnie z art. 4 pkt. 35 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii „wytwarzanie” jest tu rozumiane jako czynności, za pomocą których mogą być otrzymywane m. in. środki odurzające; innymi słowami są to czynności podejmowane już po zbiorze np. suszenie, za pomocą których otrzymuje się gotowy środek odurzający zdalny do użycia, a więc określony preparat danej rośliny tj. susz konopi. Wytworzeniem jest zatem pozyskiwanie „szyszek”, przygotowanie ich do suszenia jak i samo suszenie. Mając powyższe na uwadze należało uznać, że oskarżeni M. K. (1) oraz M. P. dokonując zbiorów i susząc ziele konopi innych niż włókniste wytworzyli środek odurzający w rozumieniu art. 53 ust. 2 w zw. z ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Odnosząc się do ilości wytworzonego środka w pierwszej kolejności wskazać należy, że podczas oględzin miejsca zdarzenia (k. 9-11) w pomieszczeniu w domu oskarżonego P. znaleziono łącznie 348,381 grama suszu konopi innych niż włókniste. Ponadto z opinii biegłego J. W. (k. 647-649) wynika, że z dwóch zbiorów dokonanych w trakcie uprawy konopi oskarżeni M. P. oraz M. K. (1) uzyskali co najmniej 4400 g suszu konopi innych niż włókniste.

Sąd ustalił, że oskarżonemu T. G. nie można przypisać wypełnienia znamion czynu z art. 53 ust. 2 w zw. z ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Oskarżony T. G. nie brał udziału w zbiorach „szyszek” konopi w sierpniu i listopadzie 2016r. ani nie uczestniczył w wytwarzaniu środków odurzających. W tym czasie bowiem odbywał karę pozbawienia wolności w Zakładzie Karnym Nr (...) w S..

Powyzsza ilosc narkotyku w ocenie Sadu byla wystarczajaca dla jednorazowego odurzenia co najmniej kilkudziesieciu osob, a zatem stanowila ona znaczna ilosc w rozumieniu art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy o przeciwdzialaniu narkomanii. Sad Najwyzszy wypowiedzial sie konsekwentnie, ze „znaczna ilosc” narkotykow to taka, ktora wystarczy do jednorazowego odurzenia sie co najmniej kilkudziesieciu osob (postanowienie SN z 1 lutego 2007r., III KK 257/06, LEX nr 323801 oraz wyrok SN: z 1 marca 2006 r., III KK 47/05, LEX nr 182794). Przyjmujac, ze 1 gram konopi stanowi dawke wystarczajaca do odurzenia jednej osoby, okreslona przez bieglego ilosc co najmniej 4400g pozwolilaby na odurzenie co najmniej 4400 osob, co bez watpienia stanowi znaczna ilosc w rozumieniu 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy o przeciwdzialaniu narkomani.

Zgodnie z art. 11 § 2 kk, jezeli czyn wyczerpuje znamiona okreslone w dwuch albo wiecej przepisach ustawy karnej, sad skazuje za jedno przestepstwo na podstawie wszystkich zbiegajacych sie przepisow. Jezeli zachodzi zbieg kumulatywny przepisow ustawy, odpowiednim jest stwierdzenie w oparciu o calokszalt zgromadzonego w sprawie materiahu dowodowego, iz zachowanie sprawcy jest zewnetrznym przejawem jednego impulsu woli i to niezaleznie od liczby skutkow jego zachowania oraz liczby naruszonych przez nie norm. Sprawca, ktory w warunkach z 11 § 2 kk wyczerpuje swoim zachowaniem znamiona okreslone w dwuch lub wiecej przepisach ustawy, nie realizuje znamion wielu przestepstw, lecz popelnia jeden czyn odpowiadajacy przestepstwu stypizowanemu przez zbiegajace sie przepisy, ktore wchodzac w sklad kumulatywnej kwalifikacji tracą swoja samodzielność. Utworzony w ten sposob „nowy typ” przestepstwa zagrozony jest kara, ktorej granice wyznacza ustawowe zagrozenie przepisu przewidujacego najsurowsza karę. Wobec tego Sad uznal, ze trafna jest kwalifikacja zbiegu przepisow z art. 11 § 2 kk w stosunku do oskarzonych M. P. oraz M. K. (1), ktorzy swoich zachowanie wypelnili znamiona przepisow z art. 53 ust. 2 w zw. z ust. 1 i art. 63 ust. 3 w zw. z ust. 1 ustawy o przeciwdzialaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk.

Ponadto Sad przypisujac oskarzonym M. P. oraz M. K. (1) zmodyfikowal kwalifikacje prawną ich czynu dodajac, iz przestepstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z ust. 1 ustawy o przeciwdzialaniu narkomanii wypelnilo rowniez przeslanki czynu ciaglego z art. 12 kk. Zgodnie z art. 12 kk dwa lub wiecej zachowan, podjetych w krótkich odstepach czasu w wykonaniu z gory powziętego zamiaru, uważa sie za jeden czyn zabroniony. Zachowania oskarzonych polegajace na wytwarzaniu srodkow odurzajacych mialy miejsce dwukrotnie – w sierpniu i listopadzie 2016r. Jak zostalo wskazane powyzej, odstep pomiedzy tymi zachowaniami wynosil dwa miesiace, co dla tego typu przestepstw stanowi krótką przerwe w dzialaniu. Ponadto nalezy wskazać, ze oskarzeni juz rozpoczynajac uprawę byli nastawieni na pozniejsze zbiory roslin, ich suszenie i wytwarzanie z nich srodkow odurzajacych – juz tak znaczna ilosc doniczek z roslinami, samych roslin wskazuje, ze oskarzeni byli nastawieni na zysk, uzyskanie korzysci majatkowych z wytworzonego srodka odurzajacego. Z tego wzgledu Sad uznal ocenic ich zachowania jako dokonane w konstrukcji czynu ciaglego.

Omowienie wymiaru kary

Przy ocenie zachowania oskarzonych M. K. (1) i T. G. Sad nie doszukal sie okolicznosci wykluczajacych bezprawność, winę czy karalność.

Oskarzeni M. K. (1) i T. G., dopuscili sie czynow o wysokiej szkodliwosci spolecznej.

Oskarzeni sa doroslymi i poczytalnymi mezczyznami, powinni zatem byc swiadomi konsekwencji swoich zachowan, bowiem karalność przypisanych im czynow jest powszechnie znana.

W stosunku do oskarzonego **M. K. (1)** za przestepstwo z art. 63 ust. 3 w zw. z ust. 1 ustawy o przeciwdzialaniu narkomanii w zw. 12 kk. w zw. art. 53 ust. 2 w zw. z ust. 1 ustawy o przeciwdzialaniu narkomanii w zw. z art. 11 par. 2 kk na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdzialaniu narkomanii w zw. z art. 11 par. 3 kk wymierzono oskarzonemu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolnosci oraz grzywnę w wysokoosci 200 (dwustu) stawek dziennych przyjmujac, iz wysokość jednej stawki dziennej wynosi 100 (sto) zlotych.

Sad wymierzajac karę oskarzonemu M. K. (1) wzial pod uwage fakt, iz pomimo prowadzonej przez oskarzonego dzialalnosci gospodarczej, z ktorej uzyskiwal stale dochody, podjal dzialalność przestepcza nastawiona na uzyskiwanie

korzyści materialnych. Warty podkreślenia jest duży wkład oskarżonego w prowadzona działalność – zakup roślin, remont pomieszczenia, dokonywanie zbiorów „szyszek” oraz wytwarzanie środka odurzającego. Uprawa miała charakter profesjonalny. Obligatoryjną karę grzywny określono uwzględniając wysoki stopień szkodliwości społecznej popełnionego przez oskarżonego czynu oraz mając na uwadze jego sytuację rodzinną, osobistą i możliwości zarobkowe. Kara grzywny jest karą dotkliwą dla oskarżonego jednak pozostającą w granicach jego możliwości finansowych.

W stosunku do oskarżonego **T. G.** Sąd za przestępstwa z art. 63 ust. 3 w zw. z ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na podstawie art. 63 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył oskarżonemu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności.

Sąd wymierzając karę oskarżonemu T. G. wziął pod uwagę fakt, iż oskarżony dopuścił się powyższego przestępstwa w trakcie przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności, co świadczy o braku postępów w jego resocjalizacji. Oskarżony pełnił pierwszoplanową rolę w organizacji uprawy i w samej uprawie do chwili powrotu do zakładu karnego. Oskarżony zakupił nasiona konopi pod uprawę, odpowiedni sprzęt do jej hodowli oraz dokonał wspólnie z M. K. (1) remontu pomieszczenia pod uprawę. Miała ona charakter profesjonalny. Sąd wziął także pod uwagę fakt, że T. G. nie wykazał żadnej skruchy. Przy wymiarze kary Sąd wziął także pod uwagę wielokrotną karalność oskarżonego co stanowiło okoliczność obciążającą.

W ocenie Sądu kary wymierzone oskarżonym są adekwatne do stopnia ich winy, stopnia szkodliwości społecznej i osiągną wobec oskarżonych cele wychowawcze i zapobiegawcze czyniąc jednocześnie zadość kształtowaniu świadomości prawnej społeczeństwa.

W wyroku Sąd na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności zaliczyć okres rzeczywistego pozbawienia wolności w okresie od (...) do (...), przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Na podstawie art. art. 70 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa pozycji nr 2-29 z wykazu dowodów rzeczowych nr 20/18 przekazanych do Magazynu Sądu Okręgowego w Częstochowie oraz pozycji nr 1 z wykazu dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr 307/17 w Magazynie Komendy Powiatowej Policji w L.. Dowody te to przedmioty służące do uprawy marihuany oraz jej susz.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisów wskazanych w punkcie 7 części dyspozytywnej wyroku.

O wysokości wynagrodzenia adwokata z urzędu broniącego oskarżonego G. orzeczono na podstawie par. 17 ust. 1 pkt. 5 w zw. z par. 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dn. 3 X 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu